

Sygn. akt I ACa 524/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2016r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Robert Obrębski

Sędzia SA Ewa Kaniok

Sędzia SO Anna Strączyńska

Protokolant: referent-stażysta Małgorzata Sadurska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W.

przeciwko B. K. i M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt I C 159/13

postanawia:

odrzuć apelację.

Ewa Kaniok R. A. S.

Sygn. akt IA Ca 524/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 grudnia 2012 r. (...)W. wniosło o zasądzenie solidarnie od B. K. i M. K. kwoty 108114,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami do daty zapłaty - od kwoty 80695,69 zł od dnia 5 grudnia 2012 r. oraz od kwoty 27418,81 zł od dnia wniesienia pozwu tytułem nieuiszczonych opłat za użytkowanie wieczyste zabudowanej nieruchomości przy ul. (...) w W. w latach 2005 - 2011.

Pozwani wnosili o oddalenie powództwa z powodu jego bezzasadności, która wynikała z bezpodstawnego naliczania przez powódkę trzyprocentowej opłaty od nieruchomości przeznaczonej na cele mieszkaniowe, przedawnienia roszczenia do roku 2009 i jego zaspokojenia za lata następne.

Wyrokiem z dnia 4 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 3758,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 grudnia 2012 r. do daty zapłaty tytułem należności za użytkowanie wieczyste wskazanej nieruchomości w 2010 r. w wysokości jednoprocetowej opłaty. W punkcie drugim Sąd Okręgowy oddalił

powództwo w pozostałym zakresie. W punkcie trzecim oddalony także został wniosek strony powodowej o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniosła strona powodowa. W jej treści zostało wskazane, że zaskarżony został punkt pierwszy wyroku Sądu Okręgowego. Podniesiony w apelacji zarzut dotyczył niewłaściwego ustalenia wysokości opłaty i odsetek od niespłaconej części należności. Na podstawie tak sformułowanego zarzutu strona powodowa wniosła o zmianę punktu pierwszego wyroku Sądu Okręgowego oraz orzeczenie co do kosztów procesu, ewentualnie jego uchylenie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego jej rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed Sądem Apelacyjnym.

Zarządzeniem z 18 czerwca 2015 r. strona powodowa została wezwana do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez sprecyzowanie określonego w niej zakresu zaskarżenia, w szczególności w sposób odpowiadający podanej wartości przedmiotu zaskarżenia, jak też wniosku apelacji. W wykonaniu tego zarządzenia, pismem z dnia 30 czerwca 2015 r., strona powodowa, korzystając z pomocy zawodowego pełnomocnika, ponownie podała, że zakres zaskarżenia obejmuje tylko punkt pierwszy wyroku Sądu Okręgowego oraz że żąda zmiany jego punktu pierwszego przez zasądzenie od pozwanych na swoją rzecz kwoty 3985,57 zł z odsetkami od kwoty 3758,88 zł od dnia 1 kwietnia 2010 r. oraz odsetek od kwoty 226,69 zł od dnia 11 marca 2015 r. do daty zapłaty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja podlegała odrzuceniu z powodu niedopuszczalności rozpoznania sprawy co do istoty w postępowaniu odwoławczym. Nie tylko w apelacji, która została wniesiona przez zawodowego pełnomocnika, lecz także w piśmie, które miało na celu usunięcie jej braków formalnych, dotyczących określenia zakresu zaskarżenia i właściwego sformułowania jej wniosków, również sporządzonym przy udziale zawodowego pełnomocnika, strona skarżąca za każdym razem i w sposób niebudzący wątpliwości wskazywała, że zaskarża orzeczenie zawarte w punkcie pierwszym wyroku Sądu Okręgowego. Zaskarżone więc zostało tylko rozstrzygnięcie, w którym Sąd Okręgowy częściowo uwzględnił powództwo na rzecz strony powodowej, czyli które było wyłącznie korzystne dla skarżącej. Po stronie powódki nie występowało więc w tym zakresie pokrzywdzenie, którego stwierdzenie stanowi przesłankę dopuszczalności, nie zaś zasadności apelacji, jak przyjął Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, wpisanej do księgi zasad prawnych.

Również we wnioskach apelacji, które nie zostały czytelnie określone, skarżąca dwukrotnie żądała zmiany punktu pierwszego zaskarżonego wyroku, czyli rozstrzygnięcia korzystnego dla strony powodowej. Nie domagała się zaś zmian punktu drugiego, którym Sąd Okręgowy w przeważającym zakresie oddalił powództwo. Podany w apelacji i wskazanym piśmie procesowym zakres zaskarżenia nie obejmował bowiem punktu drugiego zaskarżonego wyroku. Nawet uwzględnienie apelację strony powodowej, w wypadku jej rozpoznania merytorycznego, nie mogłoby polegać na zmianie zaskarżonej części wyroku Sądu Okręgowego. Sąd Apelacyjny nie mógłby bowiem powtórnie zasądzić tej samej kwoty na rzecz skarżącej. Nie byłoby również dopuszczalne dokonanie takiej zmiany punktu pierwszego tego wyroku, która polegałaby na zasądzeniu kwoty większej o 226,69 zł, której się powódka domagała w powołanym piśmie. Zasądzenie większej kwoty byłoby możliwe wyłącznie poprzez zmianę punktu drugiego wyroku Sądu Okręgowego. Nie został on jednak zaskarżony, mimo że wyłącznie w treści punktu drugiego tego wyroku zawarte zostało rozstrzygnięcie niekorzystne dla strony powodowej, która tylko w tym zakresie zaskarżonego orzeczenia mogła powołać się na swoje pokrzywdzenie (gravamen). Obejmując apelacją tylko korzystną dla siebie część rozstrzygnięcia zawartego w wyroku Sądu Okręgowego, strona powodowa nie wykazała, by zaskarżoną częścią tego wyroku została pokrzywdzona, czyli by rozpoznanie apelacji było dopuszczalne. Brak gravamen uzasadniał więc odrzucenie apelacji powódki.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 373 w zw. z art. 370 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

Ewa Kaniok Robert Obrębski Anna Strączyńska